

БАЛКАНСКИ ИНАТ

Пороят моя дом заблече
от сушата в морето,
но аз съм упорит, човече,
и пак строя в дерето!

Петър КРАЕВСКИ

Завист на Ботуша

Италианският президент Серджо Матарела позвънил на премиера Джорджа Мелони:

- Джорджа, докладваха ми, че нашите момчета са световни шампиони по волейбол. Защо не им организира национално посрещане? Видя ли какво направиха българите? На финала нашите ги биха, но техните управници ги посрещнаха като шампиони на централния площад в София. Фанфари, речи, възгласи: „Българи-юнаци!“ Не можеше ли и ние тук, в Рим, да викаме „Италианци-юнаци!“ или поне: „Форца, Италия!“. Нашите шампиони не заслужаваха ли?

- Бях претрупана с работа, Серджо, не ми беше до волейбол! – взела да се оправдава Мелони.

А президентът Матарела продължил да я мъмри:

- Моят български колега Радев приел отбора в президентството, раздал им плакети, снимал се със спортистите. Покрай тях си вдигнал рейтинга. Какво пречеше нашите момчета да гойдат при мен в президентството и аз да им окача по един медал?

- Ох – въздъхнала Мелони – главата ми пламнала от бюджетен дефицит, по улиците демонстрират хиляди в подкрепа на Палестина, та за волейболистите изобщо не съм се сетила...

- А трябваше, Джорджа, трябваше... - не спирал да мъмори Матарела. - Подвигът на нашите момчета щеше да обедини нацията. И до Ватикана щяхме да ги заведем. Преди малко ми се обади папа Лъв и вика: докарайте ми ги тия италиански лъвове на площад „Свети Петър“ да се снимам с тях и да им гръпна една проповед, вижте как колежата български патриарх си направи фото с техните волейболисти и им препоръча за още по-големи успехи преди сервиз да казват по едно „Отче наш!“...

- Прав сте, сеньор президент – признала Мелони – грешка направихме, че не ги посрещнахме по шампионски. Но вече е късно да ги събираме, те си отишли по клубовете да тренират. Нищо, следващия път, когато нашите момчета победят българите, ще им устроим триумф в Рим!

- Ние бием българите на волейбол, те ни бият по триумфи! – заключил кисело Матарела. - И, Джорджа, запомни от мен старото римско правило: шампионите се забравят, триумфът се помни!

М. ВЕШИМ

СЕЛФИ С БОТЕВ

Странно нещо е явлението, схващано напоследък като патриотизъм. Да татуираш на гърба си национален герой, да закачиш на балкона си знаме, което след няколко месеца се превръща в парцал, да крешиш на единадесетте бразилци на терена „Българи-юнаци“, когато бият, и да им грухтиш маймунски, когато падат, под предлог, че са черни...

Скучно. И банално.

Но се появи изкуственият интелект! Когато изкуственият интелект се сблъска челно с естествения, се получават искри – като от фойерверк!

На едно такова изригване се натъкнахме из неизбройното родно интернет пространство – инициативата „Епоха онлайн“. Генерирани с помощта на изкуствен интелект клипчета опитват да ни разкажат българската история така, както

очевидно я разбира естественият интелект на създателите им.

Ето, например, как е разказан подвигът на Ботев и неговата чета: „Ботев тръгва на мисия, която звучи като невъзможна – да освободи България. Но преди Балкана го чака

първото голямо изпитание: Дунав. Решението? Един epic plot twist - да „заеме“ кораб, който днес би струвал цели 2 000 000 евро. Със смелост и ум четата преминава реката и хитва Балкана, където загиват героически - и остават завинаги в историята.“

Кратко и ясно. С изключение на използваните странни изрази и остойносттаването на кораба с име, очевидно неизвестно за съзателя на епично платно.

Следва и клипът: Ботев, облечен в нещо като китела на Джак Спароу и бяла риза с народна шевица гордо се изправя и заявява на невинния зрител: „OK, story time – така че си купиш билет за този австрийски параход с двеста от моите момчета. Капитанът си мислеше, че сме просто някакви поети. Big mistake! (...) Акостирахме в Козлодуй. Не беше като круиз! Капитанът е шокиран, бунтовниците са готови.“

На стр. 2 ➡

Вълнуващ кадър от филма

3333 Започна се. Природата започна да ни го връща тъпкано!

За съжаление, върна го не на когото трябва. Загинаха невинни обитатели на „Елените“, загинаха и двама спасители.

А на много други доста би трябвало да им се връща!

На мушморците, които водеха по двама честни свидетели, за да потвърдят, че нивите на дядоците им са били точно там – в дерето, дори посред реката, та после да могат да ги продадат на когото трябва.

На хитреците, които изкупили парцелите и засипаха дерето, за да могат да ги препродадат.

На неподкупните мошеници, които се правиха на ударени и раздаваха разрешения да се строи точно на това място.

На идиотите, които го застроиха така, че при наводнение водата да стигне чак до четвъртия етаж на хотелите им.

На тях природата нищо не може да им върне – продажбите са узаконени, насипите – също, хотелите и вилите – с изрядни строителни книжа, построеното отдавна е продадено, парите – вложени в бетониране на други места, данъците са платени, всичко е пито-платено.

Не може да се разчита само на природата – тя може да събори хотел-два, но на родната идиотия не може да насмогне.

Като отворихме дума за нея – да сте чували напоследък нещо за прокуратурата?

Няма и да чуате – тя се взира в пъпа си и в и.д. главен прокурор.

МАНДАТНОСТ

Тез, гето не учеха според правилата, повтаряха класа.

Сега повтарят мандата.

Румен УЗУНОВ

Ивайло НИНОВ

ДРЪН-ДРЪН

ЛИБЕРАЛИ И КОНСЕРВИ

Ако някой все още се пита къде е коренът на калпавото образование у нас, отговорът вече е намерен. Ето какво казва Красимир Вълчев, министър на образованието и науката:

- Група организации водят идеологическа война срещу религията. Те се опасяват, че ако децата са вярващи, това ще попречи на възцаряването на „либералния рег“. Но има солиден обществен консенсус, че трябва да засилим възпитателната функция на образованието.

Ах, тези гадни либе-

рали! Добре, че е Красимир Вълчев, който освен че е министър от ГЕРБ, се оказва, че е и борец срещу ужасния престъпен „либерален рег“, чиито идеолози заплашват устоите на прекрасната образователна система у нас, на която и липсва само едно нещо, за да цъфне и върже – учениците да започнат да се образоват на пост и молитва.

Децата – бъдещето на България, са в ръцете на този ревностен пропагандатор на религията, който откровено нарушава конституцията. В

нея е записано, че църквата е отделена от държавата. Красимир Вълчев ги сблъсква и вкарва църквата в училището, тоест – в държавата, като погазва основния закон на България. Това обаче едва ли е изненада, защото с действията си той отдавна е доказал, че е в един екип заедно с русофило-путинофилите патриарх Даниил и Янка Такева, за да се борят със злите сили на либерализма, които искат нещо наистина ужасно: децата ни да получават светско образование.

Борис ЧОЕВ

КАКВО СТАВА С МОЧА?

ШМАЙЗЕРИ И ПАМПЕРСИ

Уведомяваме читателите, че съдбата на българо-съветския „Паметник с шмайзера“ в столицата (по граждански МОЧА - Монумент на окупационната червена армия) е почти решена. На мястото му иска да се намести хранителна верига. А „Стършел“ се оказва първият, който научи това. Но как? Съвсем случайно. Наш репортер се прибира късно от дискотека и минава край „срутището“. И що да види - шават хора с бележници, камери, а един опъва рулетка. Какво вършите, госпо-да, пита - снимате, замервате? Ами, отвърщат - ще строим хипермаркет и скицираме терена. - А защо по тъмно - някак криминално изглежда? - Не, казват - всичко си е редовно, но се боим да не научат копейките на Костадинов и Манолова, че ще гои-

гат да ни бият. - Общината знае ли? -

пита нашият, а те: - не, след като приготвим чертежите, ще я запознаем.

Вестта ни изненада, дори обезпокои. Надявахме се на това култово място да видим наш исторически мемориал, а какво се оказва? - шмайзерът на солгатаин ще се смени с „визитна топла“ на бакалин. Редакцията се кани да посети областния управител Стефан Арсов и да го попита докога той, най-главният отговорник за столицата - ще се балтави с тази основна градоустройствена тема? Ще продължи ли да се суче и да се оправдава със съдебни решения, жалби и обструкции, конкурси и идеи.

Ще посетим и министъра на културата Мариан Бачев, който е същи Арсов и като него се ослушва, за да не

ягоса болшевиките и да му поискат оставката. Ще попитаме също кмета Терзиев дали освен боклуците и паркинзите не го занимава „случайно“ и друг проблем? Съзнават ли градоначалникът и двамата му колеги,

СЕЛФИ С БОТЕВ

от стр. 1

Да си върнем Балканите! Freedom mode now!“

И без да ни даде време да се осведомим от изненадващата идея да завладее целия полуостров, протяга ръка напред с нещо, което евентуално би трябвало да представлява смартфон от деветнайсети век, и си прави селфи с въоръжените до зъби двеста поети.

Не е пропуснато и обесването на Васил Левски, разбира се – на фона на безжизнено убисналите крака на Апостола мило детско гласче рецитира, а за слабочувашите има и субтитри: *Гарва на граци грозно злоещо... Старици се молят богО горецо...* (правописът е запазен).

В коментар към неграмотното клипче разчувствана учителка от Карлово обещава да го пусне на учениците си.

Бихме ѝ препоръчали и представянето на Алеко Константинов – нещастният автор на „Бай Ганьо“ със закъснение се сеца за голямата си грешка – „Избрах си прякора Щастливца заради разнообразния живот, който водих (според изкуствения интелект и неговите асистенти бил спорил със Сиречека за България - б.а.), но трябваше да се казвам Късметлията, за да може куриумът да ме пропусне.“

Потресаващ е следващият кадър – Щастливца стои до стъклената, в която се съхранява простреляното му сърце, и коментира: „Поне сърцето ми е в Свищов и още тупти.“

И то наистина мърда!

Няма нищо лошо в това, да се съживи историята с помощта на изкуствените технологии – стига слабото ѝ познаване и неготам овладеният български език да не превръща симпатичната идея в пародия.

И – да нямаше опити да се използва патристичният ентусиазъм на зрителя за алъш-вершиш. След като очевидно е изгледал няколко пъти клипчето с Крум Страшни, очевидно смятайки, че черепът в ръката му е реквизит, зрител делово се интересува: „Къде е чашата сега?“

Става дума за превърнатия в чаша череп на гордия Никифор, разбира се. Отговорът е изненадващ: „В нашия онлайн магазин. Събираме 100 човека и ги пускаме по Еконт или Спиди. Искате ли една?“

Това ли било? Заради келепиреца? Както би рекъл хитналият Балкана Ботеб: „Само, знайте, за парата...“

Ако е така – язък за интелекта. Не изкуствения.

Румен БЕЛЧЕВ

Валери ЛЮТОВ

Проекто-квартал в Царево

Ивайло НИЛОВ

РАВНОСМЕТКА

Толкова ли ни бяха силите,
щом предадохме се на гебулите?!

Александър ЙОТОВ

Много се пердахим помежду си напоследък. Сигурно, защото е по-лесно. Като занемариха разказвателните предмети в училище, хората вече трудно намират думи, за да изразят мислите (доколкото ги има) и чувствата си и затова направо посягат към физиономията на опонента. За радост на медиите, които с нескрито наслаждение разказват за случилото се.

Ще започнем с една новина, която отдавна вече не е новина за никого – „Пациент наби шофьор на линейка в Перник“ – съобщава „24 ЧАСА“. За какво са екипите на „Спешна медицинска помощ“, ако не да си изкара човек яда на тях! Ако се притеснявате, че на лекарката от екипа се е разминало, не се притеснявайте повече – докато се опитала да измери кръвното на пациента, и тя го е отнесла! С което успешно е влязла в статистиката – „По данни на Българския лекарски съюз, над 2000 медици в страната вече са били жертва на физическа агресия от пациенти, а над 385 000 българи са ставали свидетели на такива прояви“. Зяпачите, разбира се, са повече – защото ние обичаме да сме информирани!

Да набиеш лекар, който може да се пази само със слушалката, разбира се, не е толкова интересно. Виж, да нападнеш полицаи – ето, това вече е работа!

„Джигит без книжка вади нож срещу ченге“ – прославя подвига „БЪЛГАРИЯ ДНЕС“. Прибран в Ботевградското районно заради шофиране с превишена скорост, ядосан от това, че го карат да обясни защо кара, като няма книжка, юнакът „извадил сгъваем нож. Изнервен, на няколко пъти отварял и затварял острието (...) Междувременно се заканвал да утрепне полицаи“.

Ами – изнервил се е човекът, времето е нервно!

Ботевградският бабаит също не е Бог знае каква новина – виж, сайтът „АКТУАЛНО“ се е добрал до истински вълнуваща история – „Варненски адвокат заплашен с нож на заседание на Адвокатски съвет“!

Ако си мислите, че недоволен клиент е решил да си оправи сметките с адвоката си по бързия начин, лъжете се – юристът е „бил заплашен с нож от свой колега“. В смисъл – от друг адвокат.

И ако си мислите, че заседанието на Адвокатския съвет е от обикновените, също се лъжете – „Инцидентът се е случил на тържествено заседание“!

Щом и адвокатите започнаха да си размахват ножове – очевидно работата съвсем е отекла! И се налагат спешни мерки, както и инструктаж на населението как да се държи, когато някой се опита да му смени физиономията.

Едно възможно решение ни дава „ТЕЛЕГРАФ“. В началото – нищо необичайно – „На магистралата бабаит вади пистолет на 4 деца“.

Бабаитите с пистолети у нас се прескачат като бълхи, така че за малко да прескочим антрефилето, но подзаглавието привлича вниманието ни: „Бързата реакция на шофьора на колата с малчуганите отказала наглеца“.

Как може да бъде принуден да се откаже от намисленото човек с пицов в ръка? Оказва се – много лесно! Според заплашения шофьор е станало така: „Пътувам аз, жена ми и четири деца в колата. Подавам мигач за престрояване вдясно, при което започва едно бибиткане. Свалям прозореца да попитам защо и един индивид ми изкара пистолет и ме пита „Искаш ли да те думна?“. При което му казах да отбие, за да му го навра отзад!“

Имало, значи, вълшебено заклинание, което помага и в най-тежките моменти!

Пробвайте – ако някой твърдо е решил да ви набие, поне няма да навреди!

РазПЕЧАТосал: Румен БЕЛЧЕВ

БРЮКСЕЛ СЕ СМЕЕ

НА АМБРАЗУРАТА СРЕЩУ ЕВРОТО

„В бой последен“ – това беше името на излязлата в средата на 60-те книга със спомену на видния партизанин Кирил Марков-Златан. Така могат да се нарекат и последните акции на „Възраждане“ в опит да се осуети влизането ни в еврозоната.

След протеста на жълтите павета, протекъл с мижав интерес, „възрожденците“ предприеха поредния си отчаян ход, за да направят мили очи на Кремъл и електората си. Евродепутатът им Станислав Стоянов внесе иск в Общия съд на ЕС в Люксембург, за да оспори решението за приемането на еврото в България от 1 януари 2026 година. В искова молба той призовава за отмяна на решението на Съвета на ЕС за присъединяването ни към еврозоната поради допуснати съществени нарушения от процесуален и статистически характер.

Много ми е интересно какви документи за доказателство към своя иск привежда Стоянов, защото никак не съм убеден, че той притежава такива. Подобен иск, разбира се, ще бъде приет като несъстоятелен. Целта на шумотевицата обаче е друга и е изцяло популистка. „Възрожденският“ гласоподавател да види, че партията му прави нещо срещу еврото, и то на най-висше европейско ниво. „С този иск защитавам не само българския лев, но и върховенството на закона в Европейския съюз“, по йезуитски заяви Стоянов.

Уважаеми господин евродепутат, не берете грижа за законите на Стария континент. Вие сте завършили приложна лингвистика, от позицията на какъв изказвате мнение по правни въпроси, поне да имате юридическо образование. Бъдете благодарни, че други крайнодесни партийки с очевиден прокремълски уклон се

смилиха и ви приютиха в най-малката политическа група в ЕП – „Европа на суверенните нации“, та заедно да саботирате европейския път на собствените си държави.

Още по-жалко е, че представители на „Възраждане“, сеещи откровена омраза и разединение сред народа ни, са сред най-честите гости в националните медии. С оправданието на „другата гледна точка“ те разпространяват целия набор от кремълски опорки. Един от най-ярките примери за това е Костадин Костадинов, който имам чувството, че всеки уикенд се изнася на походно легло в БНТ, да не би да изтърве участието си при Георги Любенов. Много ми е интересно, ако един ден руски войници навлязат в страната ни, дали „възрожденци“ ще ги посрещнат с хляб и сол, или ще са първите, напуснали България. Залагам на второто.

Симеон ВИДЕВ

Нашенско пиво „Български юнак“

Нова бира днес заля пазара, с има гордо, просто няма как. Дето и да идеш в „бира-скара“, всеки пие „Български юнак“. Немските и чешки пивовари чудят се какво да правят пак. Тази бира всички изпревари – всеки търси „Български юнак“. И в Холандия завод фалира, то е ясно, просто няма как. Тяжна бира как да конкурира нашенската „Български юнак“. Друга като нашата едва ли ще намериш, казвам ви го пак. Заслужава златните медали тази бира „Български юнак“. Проба от продукта се налага за конкурса да изпратим, знам. Той е ежегоден в Златна Прага – всички вносни бири ще са там. Резултатът мен ме шашардуса и посърнах, ужким съм корав, някой в заключение написал: „То е ясно, конят ви е здрав“.

Вихрен БЪНКОВ

Цветан ПАВЛОВ

МИСЛИ - БЕЗМИСЛИ

Времето, в което думите изпреварват мислите, а действията – думите, се нарича безвремие.

* * *

Сега страхът от изкуствения интелект е да не се разбере отсъствието на естествен.

Владимир ШИШКОВ

НАМЕСА НА ДОМАШНИЯ ЛЮБИМЕЦ

В съботното си интервю по БНТ в „Денят започва с Георги Любенов“ кметът на София Васил Терзиев се изказа твърде остро по адрес на „Главното Д“ и неговия съратник Хамид Хамид. Без заобикалки кметът Терзиев заяви: „Господин „Д като фалит“ да не говори кой какво граби, той е най-големият грабител в държавата“. В интервюто Терзиев спомена и за рекета, който фирми на мафиоти с прякори искат да наложат за събиране на боклука в някои квартали.

Така каза кметът в директното предаване, но тия му думи липсваха на сайта на БНТ. Някоя редакторска ножица предвидливо ги бе изрязала.

След като в социалните мрежи се надигна вълна от коментари и се намеси даже председателката на СЕМ, по-късно интервюто с кмета Терзиев беше възстановено в пълния му вид.

От БНТ се оправдаха с „техническа грешка“. Дали не са назначили ИИ, който само при споменаване на Главното Д. или на политици от „Новото начало“ ги из-

рязва автоматично?

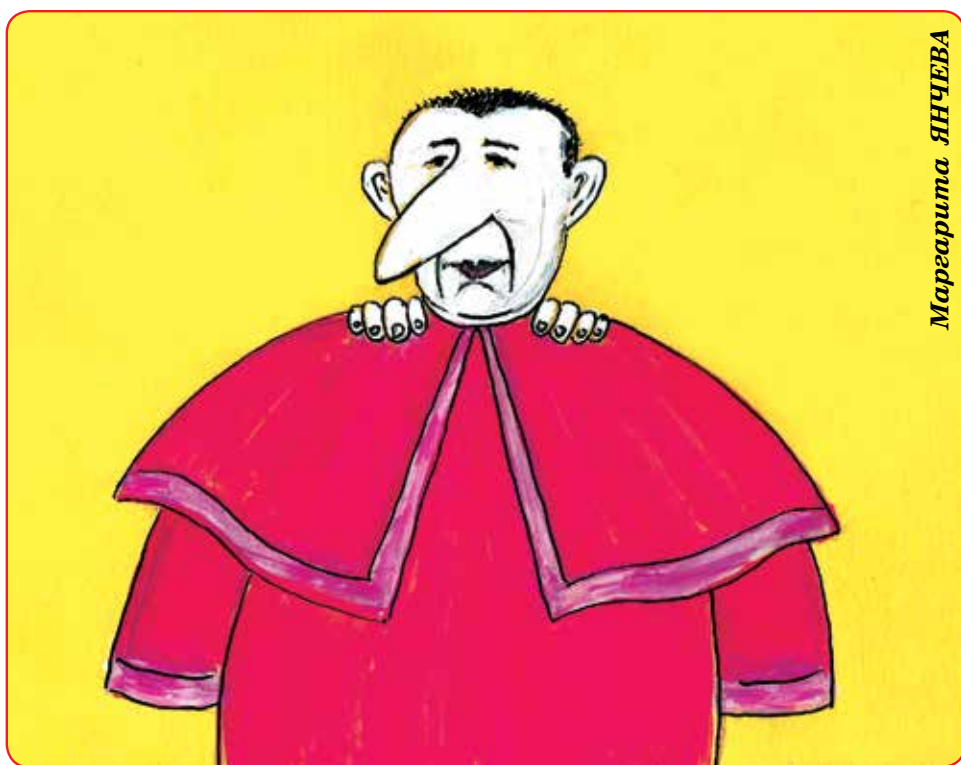
Но май не било грешка на изкуствения интелект, а намеса на домашен любимец.

Преди време в Щатите президентът Доналд Тръмп заплаши, че ще отнеме лиценза на ония телевизии, които си позволят да го критикуват.

У нас е по-различно. Пеевски не заплашва открито с тоягата. Той предлага морков на своите любимци. Сложил си е послушен шеф на БНТ и си го крепи, макар и мандатът му отдавна да е изтекъл. Кошлуков отказва сам да напусне поста си, така както отказва и главният прокурор Сарафов, също с изтекъл мандат. По документи те се водят „временно изпълняващи“, но са „постоянно изпълняващи“ волята на Главното Д.

В случая с интервюто на Терзиев оправданието за „техническа грешка“ е смешно. А тъжното е, че Емил Кошлуков от площаден борец за демокрация в миналото днес се превърна в домашен любимец на Главното Д.

Михал МИШКОВЕД

Маргарита ЯНЧЕВА

ПРИРОДНИ ЗАКОНИ

Обменят опит някои диктатори, споделят мисли тет а тет как ще живеят по-богато и ще стигнат възраст сто и петдесет.

Диктаторът това успява - добри пари осигури. Поети видни го възпяват и общо взето, му върви.

За него няма дни почивни. Поседнал върху своя трон, към неизбежния противник за поздрав праща някой грон.

Диктаторът рекорди гони. Доказва мощ. Безсмъртен бил. Но със природните закони позорно се е провалил.

Матей СТОЯНОВ

Веселин ЗИДАРОВ

В "СТЪРШЕЛ" ПРЕЗ ГОДИНИТЕ

КОЙ? СВОЙ!

Късен час. Телефонът на Кръстьо Кръстев звъни.

За да не се събуди детето, Кръстьо тича до зарядния в далечния ъгъл на жилището апарат и вдига. Преди да каже „Ало“, началнически глас властно пита:

- Кой!

Кръстьо, като човек, прекарал две години и отгоре в казармата, отговаря уставно:

- Свой!

Отсреща се усеща някакво объркване:

- Извинете, грешка...

ШЕСТА ГЛУХА

ИЗ ПУСТИНЯТА

Кучетата се умълчаха, явно керваните спряха.

НА ПРОШАВАНЕ

Без тъга за разгялата, решението на проблема - пълен отвод на цялата съдебна система.

МИГРАЦИЯ

Никаква утеха, че есента е тук и ангелите взеха да отлитат на юг...

РЕЕВОЛЮЦИЯ

Как пък не се задавихте да преглътнете позора - на маймуни ни направихте! Сега, докато станем хора...

Георги КУШВАЛИЕВ

Руси Чанев
На 2 X 40

Руси по времето, когато още няма софийско жителство

Шарж: Димитър КИРОВ

ВЪЗРАСТА ТА НЕ Е ПОРОК

Големият актьор и голям приятел на „Стършел“ Руси Чанев е роден на 18 септември 1945 година в Бургас. За емоциите, плод на неговата 80-годишнина, той разказва на чашка с характерната му себеирония и автошаржиране:

- Осемдесет години не са малко. Затова очаквах за този юбилей да има всенародни тържества, топовни салюти, тържествена заря с двайсетина минути фойерверки, разнообразни чествания, връчване на отличия и оргени в Президент-

ПОЧЕТЕН ГРАЖДАНИН

ството и Министерския съвет, даване на персонална пенсия или друга парична премия от Народното събрание, титулуване от различни научни институти я като почетен професор, я като почетен академик или поне доктор хонорис кауза на нещо си. По едно време тази година бе почнала подписка из Бургас, където съм роден, и въпреки че съм го напуснал през 63-та година и повече не съм живял там, да стана почетен гражданин на града. Като чу това брат ми, който цял живот живее в двуетажната ни родна къща в центъра, ми вика: щом кметът толкова те обича, що не вземе по тоя случай да санира къщата?

Така че хората все чакат като има някакво голямо признание, с

него да върви някаква файда за отличения.

Господ знае, но все нещо може да се случи. Ето, обажда ми се шефът на Съюза на артистите:

- Руси, от кметството са решили да те удостоят със званието Почетен гражданин на София. Знаем, че ти изобщо не обичаш отбелязването на каквито и да е годишнини и юбилеи, отказваш да се явяваш на всякакви чествания, връчвания на грамоти, плакети, огърлицета и прочее, но сега те моля да приемеш. Столична община винаги е помагала на артистите и софийските театри, затова много те моля да уважиш тяхното решение.

- Обаче имам ли право, бе Ицо? - И казвам с надежда, че ще ми се размине подобна гандания - Мен

ТРЕСКА ЗА ЗЛАТО

Ивайло ЦВЕТКОВ

КОЛЕГАТА Е ОТ ПЛАЗА В ЦАРЕВО,
ЗАВЧЕРА ОТКРИ БАНКА...

Маргарита ЯНЧЕВА

Б като Буквар

Не е лесно да си инфлуенсър, контент си трябва за тази работа. И аз къде, къде – нали съм грамотен, хайде при автора на нов буквар.

- Написан е буквар, издават го, май? - започнах направо.

- Така е, написах буквар - умили се той. - Спомням си времето когато и аз бях малко азбукарче, нашето А, Бе, Ве, в буквара ни имаше картинки, още са ми пред очите, на буквата А - агне, на Бе - балон, Ве - влак, ех, сякаш, че бе вчера! Всъщност такава е и целта - малкият ученик да запомни трайно азбуката.

- Буквар има, пробутват ни нов? - надуших скандала.

- Трябва, подходите се променят, учениковият труд не е това, което бе вчера. Но и в новия буквар принципът ще е същият, мнемоническата двойка картинка-буква отново ще присъства.

- Агнето остава, размина му се засега?

Той отече:

- Направих някои промени, с които се върнах към изконните български традиции на нашето Аз Буки. В този дух на буквата А ще бъде Аз, но не в цял ръст, не слу-

шайте грозните думи на зложелатели, малка снимка сложих, го кръста.

- Автор пише буквар, посяга на баба си? - демонстрирах информираност.

- Точно така, на Б е баба, на В е вуичо, много добър човек, толкова ми помогна в този живот, на Д е дядо, на Е е Ефи...

- Жената надушва, включват я? - прекъснах го.

- Не, жена ми е на Ж, Ефи е на Е, да не ви обяснявам повече, мъже сме, разбирате деликатността на ситуацията - сподели той.

- Букварът завършва с Я, кривят картинката? - атакувах пак.

- Всичко ще ви кажа, разбира се! Буквата Я илюстрирах с голям, цветен ягец.

- Букварът опорочен, спират го? - застанах нащрек.

- Не, какво говорите! Колкото по-рано научат малчуганите, че у нас всичко завършва с един голям ягец, толкова по-добре ще са подготвени за живота, а в крайна сметка нали такава е нашата задача - да осигурим подготвени граждани!

Повече контент за мен нямаше.

Весел ЦАНКОВ

ПОЗДРАВ ОТ СЕЛСКИЯ ПЕТЕЛ

Ганьо Новобалкански изчезна за един месец. Оказа се, че е бил в чужбина по своя си някаква работа.

- Що свят обиколех, да знаеш! И навсякъде стимули и бонуси. Гледай - отвори той една кутия за обувки, - безплатна карта за градския транспорт в Истанбул, само защото изхвърлих боклука си на правилното място. А това тук е поканата за един спектакъл в Kabukiza Theater в Tokyo, отново за правилно изхвърлен боклук. Виж този пакет: безплатна храна за кучета от Нагпур (граят на кучешката доблест) в Индия, отново за добре сортиран боклук. А това тук, гледай, гледай: пропуск за конно надбягване в Hipodromo de las Americas в Мексико Сити, пак за същото. И за капак: покана за безплатен обед в най-елитния, най-квалитетния Restaurante Marius Degustare в Рио де Жанейро. Отново за прилежно изхвърлен боклук. Чакай да видиш значките...

- Ти на тая околосветска обиколка - прекъснах го аз с известна доза ехидност - само боклук ли си изхвърлял?

- Че малко ли е? - тросна се баи Ганьо. - Като гледам какво уважение ми имат хората, на каква почта съм, с какви поощрения и бонуси ме отрупват, мога ли да върша нещо друго?

- Не, разбира се!

- Виждаш ли!

- И сега какво, върна се в България и край, няма поощрения, няма бонуси! - подкачих го отново аз.

- Не е само това - изпъшка Ганьо Новобалкански. - Вместо да давам поощрения и бонуси, боклукчийските фирми у нас искат бонуси и поощрения.

- Така е - съгласих се аз, - в най-добрия случай може да прочетеш обява: "Ако изхвърлиш боклука си преди 6 сутринта, ще получиш поздрав от селския петел!"

Веско КОЕВ

НА СОФИЯ

през декември ще ме правят почетен на Бургас!?

- Никакъв проблем! Аз например съм почетен гражданин и на Тутракан, и на Тополовград. Така че не се притеснявай. Само моля те, да отидеш утре в общината и да подпишеш декларация, че приемаш!..

Отидох. Чиновничката ми даде гва листа. Докато попълвах първия с личните си данни, попитах:

- А като стана почетен гражданин на София, какво ще спечеля?

- Ами... това, че сте почетен гражданин на София.

- А някаква парична премия?

- Не

- А нещо материално? Например, гробно място в Централните гробища?

- Не.

- Безплатен телняк в общинска баня или ложка в Народния театър?

- Не.

- Билет за метрото?

- Не.

- Но хората говорят, че почетните граждани пътуват без пари, те си мислят, че има някакви облаги и сега излиза, че напразно ще ми завиждат?

- Хората говорят какво ли не!

И за да ми го докаже, жената ми разправя, че преди две години дошла съпругата на току-що почитан почетен гражданин на София, за да получи петте хиляди лева, които му се полагат, а не бил взел. „Но няма никакви пет хиляди лева!“ - обяснили на жената. - „Не е вярно! - каза тя - Хората говорят. Казаха ми, че има!“ - „Ех, госпожо, хората си говорят какво ли не!“

През това време подписвам и втората декларация. Тя се състо-

еше само от едно изречение: „Бил ли сте сътрудник на Държавна сигурност?“ И два отговора: „Да“ и „Не“. Аз отметнах „Не“ и се поинтересувах:

- Тази декларация после къде отива?

- Тука си остава.

- Няма ли да иде в Комисията за досиетата, например, за проверка?

- Не, не ги изпращаме за проверка.

- Ами ако съм бил доносник?

- Тогава ще отбележите квадратчето с „Да“.

- Ама как така ще си признаеш черно на бяло? Да не съм луд - затова писах „не“!...Та нали в тайните служби първото, на което ни учат като за свои агенти и сътрудници, е никога да не признаваме, че сме такива! На каквито и мъчения да ни подлагат - да отричаме!..

Руси си поръчва втора „Бургас-

63“ и продължава:

- На другия ден ми се обадиха по телефона: на тази и тази дата сутринта ще ви се връчи звание почетен гражданин на София в общината, а след обед в двореца ще получите специалната награда на София за изключителни постижения и принос в националната култура.

- Брей - казвам, - то стана голяма работа, благодаря!

- И ви молим да ни изпратите номера на банковата си сметка, за да ви бъде преведена сумата от пет хиляди лева за премията!

- Ааа, имало, значи, пет хиляди лева! Значи се оказва, че хората не говорят какво ли не!

И Руси каза, че ще плати сметката на зяпналите неговото уан мен шоу приятели на масата.

Записа Сергей ТРАЙКОВ,

на който по мустациите му тече, но в устата му не влезе.

Бели Квадрати за Черни Дни

АКОМПАНИРАЩИ ПИАНИСТИ	ПРОЧУТА ДРГРЪЧКА СКУПТОРА ФИЛМ ОТ САЩ НА РЕЖ. ПОЛ ВЕРХОВЕН	НИШКА, ВЛАКНО	ЧАСТ ОТ КВИТАНЦИЯ	ФРЕНСКИ ПИСАТЕЛ /1876-1962/	САГА, ПРЕДАНИЕ	МУЗА НА ЛЮБОВНАТА ПОЕЗИЯ	РИМСКИ ИМПЕРАТОР /37-68/	КАНАДСКИ МУЗИКАНТ /1934-2016/ ГОЛЯМО ВЪОДУШЕВЛЕНИЕ, ВЪЗТОРГ	ЮЖНО-СЛАВЯНСКИ ТАНЦ	АМЕРИКАНСКИ ФИЛМ С ЧАНИНГ ТЕЙТЪМ	ГЕРОЙ НА П.Ю.ТОДОРОВ, ОТ ДРАМАТА "ПЪРВИТЕ" ФРЕНСКИ ФИЛМ С МОНИКА БЕЛУЧИ
АМЕРИКАНСКА АКТРИСА, "БРУКЛИН"	ГРАД В СЕВЕРНА БЪЛГАРИЯ	ФИЛМ ОТ САЩ, /РЕЖ. Р. ОЛТМЪН/	НЕМСКИ НЕВРОЛОГ /1857-1926/	АРТИСТИЧНОТО ИМЕ НА АСПАРУХ ЛЕШНИКОВ	РИБА ОТ СЕМЕЙСТВО ШАРАНОВИ	ПЛАНИНСКА ВЪРБА	ХИЖА НА ВИТОША	ГЕРОИНА ОТ ТВ СЕРИАЛ "ОТДАДЕНОСТ"	НАШ МОРСКИ КУРОРТ	ЛЕТАТЕЛЕН АПАРАТ	
ОТДЕЛНА КНИГА	РУСКИ УЧЕН-МЕТАЛУРГ /1856-1930/	АМЕРИКАНСКОТО УПРАВЛЕНИЕ ЗА КОСМИЧЕСКИ ИЗСЛЕДВАНИЯ	МУЗИКАЛНА НОТА	ПАЗАЧ НА ЖП ЛИНИЯ	ОСТРОВ В ТИХИ ОКЕАН	ВИД ПОРОДА	АМЕРИКАНСКА РОК ПЕВИЦА	СГОВОР, РАЗБИРАТЕЛСТВО	РОД ТЕСНОНОСИ МАЙМУНИ	РИБОЛОВЦИ, БЪДИЧАРИ	ШАТРА
РОД АМЕРИКАНСКИ МАЙМУНИ	ГЕРОЙ НА АСЕН БЛАТЕЧКИ ОТ ТВ СЕРИАЛ "МОРСКА СОЛ"	ТВ СЕРИАЛ ОТ САЩ	АРЖЕНТИНСКИ ФИЛМ /РЕЖ. ТУЛИО ДЕ МИКЕЛИ/ ГЕРОЙ НА И. ЙОВКОВ ОТ "ЕЛКА"	ИРЛАНДСКА ВОЕННА ОРГАНИЗАЦИЯ	ПЪКЪЛ	ПЛАНЕТА ОТ СЛЪНЧЕВАТА СИСТЕМА	АРМЕНСКИ ФУТБОЛЕН ОТБОР	СЛОЖЕН УРЕД	ДЪРЖАВА В ЮЖНА АЗИЯ	ВИД СЕВЕРЕН ЕЛЕН	
ПОЛУСКЪПОЦЕНЕН КАМЪК	НАША АКТРИСА	ГОЛЯМО ЗЕМНОВОДНО ВЛЕЧУГО	ГОЛЯМО ЗЕМНОВОДНО ВЛЕЧУГО	ГОЛЯМО ЗЕМНОВОДНО ВЛЕЧУГО	ГОЛЯМО ЗЕМНОВОДНО ВЛЕЧУГО	ГОЛЯМО ЗЕМНОВОДНО ВЛЕЧУГО	ГОЛЯМО ЗЕМНОВОДНО ВЛЕЧУГО	ГОЛЯМО ЗЕМНОВОДНО ВЛЕЧУГО	ГОЛЯМО ЗЕМНОВОДНО ВЛЕЧУГО	ГОЛЯМО ЗЕМНОВОДНО ВЛЕЧУГО	ГОЛЯМО ЗЕМНОВОДНО ВЛЕЧУГО

РЕЧНИК: АМП, АПАР, АРАБЕЛАРА, ЕТА, КОКОС, ЛИПИН, ПИНТО, РОНАН, СЕТОК, СЕТРА, ЦИЛ.

ВИКТОРИЯ КРЪСТЕВА

Книжарница „Стършел“

За да получите в дома си книгите на авторите на „Стършел“ с личен автограф, е достатъчно да изпратите попълнен талон за поръчка на редакционния адрес: 1000 София, площад „Славейков“ № 4.

Пощенският запис със стойността на книгата изпратете на същия адрес. За име на получател попълнете:

Вестник „Стършел“, Саша Стоилова Савова

Пощенските разходи са включени в цената.

МИСТЕР СЕНКО/ЕДИН ЖИВОТ НА ФОКУС, биография, Михаил Вешим 24 лв./€12.27
 ВРЪЗКИ И РАЗВРЪЗКИ, хумористични разкази, Анджелина Соренсен 15 лв./€7.57
 УИЛЯМ ШЕКСПИР НЕ Е ДЕВСТВЕНА, роман, Сергей Трайков 28 лв./€14.31
 СТАРИ ХИПАРИ И НОВИ РАЗКАЗИ, Михаил Вешим 19 лв./€9.71
 ПАПИЙОНКИ ЗА БОСИ, Христо Недялков 10 лв./€5.11
 МЕД ОТ ОСИ, Владислав Христов 17 лв./€8.69
 ЗЛАТНАТА РИБКА НА МИРОСЛАВ, Иван Сариев 10 лв./€5.11
 ХИМИЯ НА ШЕТАТА, Михаил Вешим 18 лв./€9.28
 РУСКИЯТ СЪСЕД, Михаил Вешим 16.90 лв./€8.65
 НАШИНГТОН, Михаил Вешим 15.90 лв./€8.13
 ЖИТНА ТОПАНА, Марко Ганчев 10 лв./€5.11
 ЛЪСКАЙ!, Пиар Даскалов 10 лв./€5.11
 ПОЗИТАНСКО ЦАРСТВО, Михаил Вешим 14 лв./€7.16
 ГЕРМАНСКИЯТ ПАЦИЕНТ, Михаил Вешим 14 лв./€7.16
 КОТА ЦУЛА, нови поеми, Марко Ганчев 10 лв./€5.11
 АНГАЛИСКИЯТ СЪСЕД, юбилейно издание, Михаил Вешим 20 лв./€10.22
 ОКСИМОРОН, Михаил Вешим 12 лв./€6.13
 ЛЮБОВ ФРЕНСКА, Ганчо Ганчев 15 лв./€7.67
 КОГАТО БЯХ АРМЕЙСКИ ГЕНЕРАЛ, Михаил Вешим 12 лв./€6.13
 ДОН САНЧО И КИХОТ, Румен Иванчев 10 лв./€5.11
 ПО Е СЪРЪШЕЛ СВЪРШИЛ, юбилейен сборник 10 лв./€5.11
 ОБЪРНИ СЕ СЪС СМЯХ НАЗАД, Михаил Вешим 13 лв./€6.65
 ЗАВЕДИ МЕ ВКЪЩИ, Михаил Вешим 10 лв./€5.11
 КОГАТО БЯХ МОРСКИ КАПИТАН, Михаил Вешим 12 лв./€6.13
 МАСКАРАД НА МАСКАРИ, Румен Иванчев 10 лв./€5.11
 СЪБЕТИТЕ НА ГРАФ МАНДО, Наско Мандаджиев 14 лв./€7.16

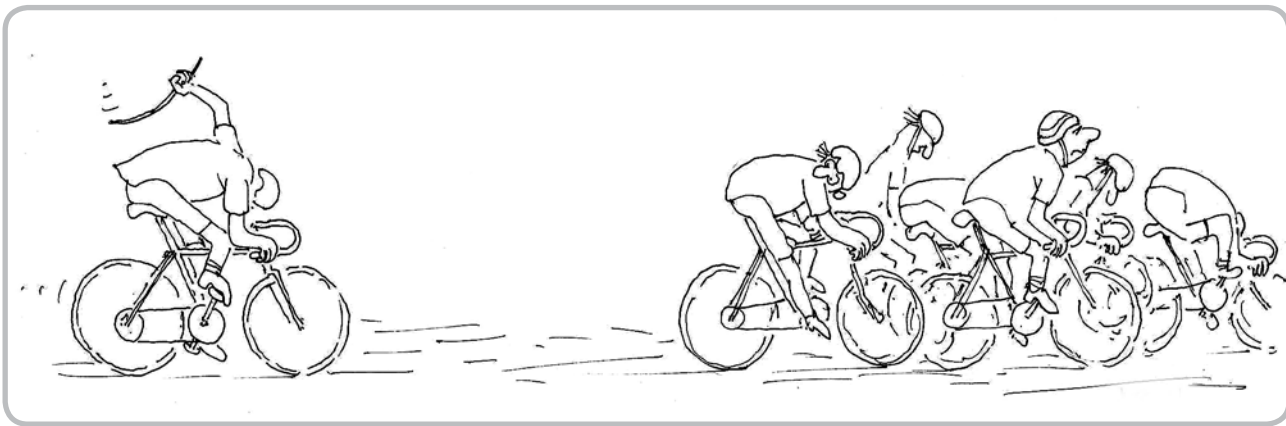
ТАЛОН ЗА ПОРЪЧКА

(заглавие на книгата)

(име, презиме, фамилия)

пощенски код (адрес)

☐
☐
☐
☐

☺☺☺

Късно през нощта звъни телефонът на полицията:

- Ало, обаждям се от вилната зона! В гаража ми има крадци!

От полицията отговорят честно:

- Съжалявам, лимитът на патрулната е изчерпан, нямаме бензин... Оправяйте се сам!

След пет минути телефонът отново звъни.

- Ало, пак съм аз! Като ми казахте, че нямаме бензин, се принудих да ги застрелям и тримата. Ще се обадите ли да изпратят три линейки, за да приберат труповете?

Само след минута пред вилата спират три линейки и пет полицейски коли. От гаража излизат крадците с вдигнати ръце и се предават.

Шефът на районното, бесен, крещи на собственика:

- Вие нали казахте, че в гаража има три трупа!

- Пък вие казахте, че нямаме бензин...

☺☺☺

Шофьор прегазил пешеходец и избягал от местопроизшествието. Полицията не го открила, но посред нощите под прозорците му започнал да се появява призракът на загиналия. Виел жално и тропал по стъклата:

- Отвори-и-и! Отвори-и-и...

След седмица тормоз шофьорът не издържал и отишъл за съвет в църквата.

- Не се страхувайте – казал му свещеникът. – Ако искаше да ви направи нещо лошо, досега да го е направил. Вероятно иска да ви каже нещо. Следващия път отворете прозореца и го оставете да говори.

Точно в дванайсет призракът отново потропа на прозореца. Треперейки от страх, шофьорът отворил. Видял срещу себе си бледа сива сянка и чул глас от отвъдното:

- Внимавай как караш бе, тъпак!

☺☺☺

☺☺☺

Съобщение на МВР:

Снощи между 22 и 24 часа е бил ограбен склад на Сточна гара.

Откраднати са четири палета с цигари и двеста килограма моркови.

Молим гражданите, забелязали по улиците заек, страдащ от кашлица, да се обадят на телефон 112 или в най-близкото полицейско управление.

☺☺☺

Съдията пита строго:

- Имате ли алиби?

- Естествено! Може и в долари...

☺☺☺

Таткото подарява на петгодишната си дъщеря магьоснически костюм – мантия, шапка и вълшебна пръчица.

- Тате, а ще мога ли да правя магии?

- Разбира се, моето момиче!

Дъщерята отива в детската стая, облича мантията, слага шапката, размахва вълшебната пръчица над креватчето на седеммесечното си братче и произнася вълшебното заклинание:

- Изчезни!

☺☺☺

Сегат си дъма в кръчмата на по една гроздова.

- И ще ми говорят за ползата от млякото – казва единият. – Ти чу ли, комшията онзи ден умря от мляко!

- Как? Отрови ли се?

- Не.

- Задави ли се?

- Не! Кравата падна върху него.

☺☺☺

- Чу ли какво ново хапче са измислили учените? Голямо е колкото монета от левче и от едната страна е синьо, а от другата – червено. Ако го сложиш със синята страна към езика – напишеш се. Като ти омръзне да си пиеш – обръщаш хапчето с червената страна към езика и веднага изпизняваш!

- Невероятно! Едно нещо само не мога да разбера...

- Какво?

- От какъв зор са сложили онай, червената страна?

☺☺☺

При психоаналитика.

- Заповядайте – казва специалистът, – легнете на кушетката и спокойно ми разкажете за проблемите си.

- Докторе, нямам проблеми! Никакви! Нито финансови, нито здравословни, нито сексуални...

- Тогава защо се обърнахте към мен?

- Безпокоя се – това дали е нормално?

☺☺☺

Знаете ли, че...

Страшните терзания на съвестта много често довеждат до скоропостижната ѝ смърт!

☺☺☺

Знаете ли, че...

Вероятността да срещнете на улицата познат е много по-голяма, ако се разхождате с някоя, с която изобщо не искате да ви видят!

☺☺☺

Две блондинки сучаят в хола. По едно време едната казва:

- Искате ли да ти покажа един фокус?

- Хайде!

- Погледни лампата. Свети ли?

- Свети.

- Изключва лампата.

- А сега?

- Сега не свети.

- А къде се гяна светлината?

- Че откъде да знам!

С тържествуващ вид първата блондинка отива до хладилника и отваря вратичката:

- Ето я!

- Ето я!

- Ето я!

- Ето я!

- Ето я!

- Ето я!

- Ето я!

- Ето я!

- Ето я!

- Ето я!

- Ето я!

- Ето я!

- Ето я!

- Ето я!

- Ето я!

- Ето я!

- Ето я!

- Ето я!

- Ето я!

- Ето я!

- Ето я!

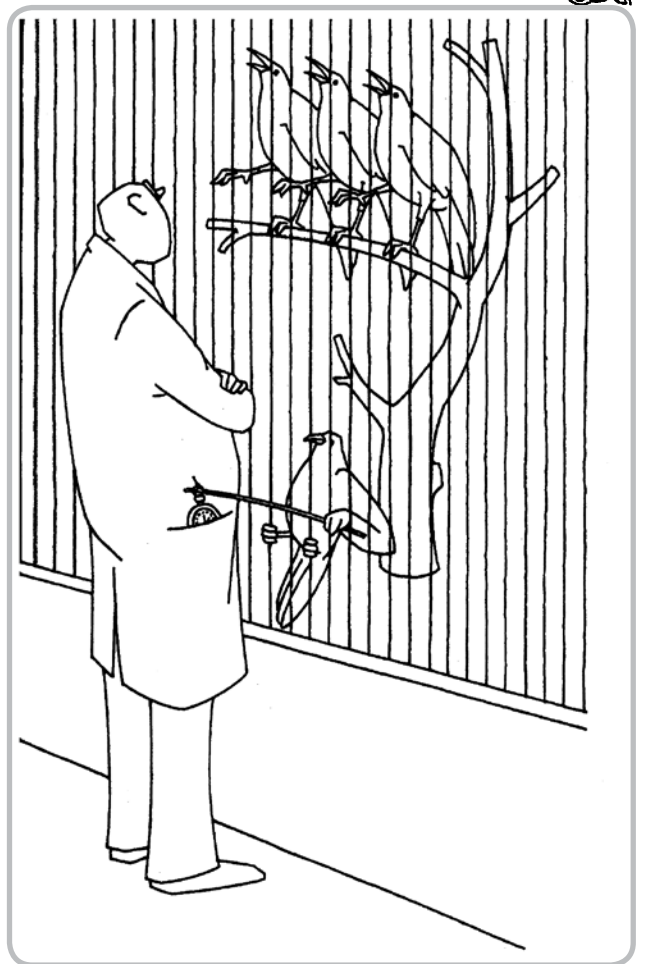
- Ето я!

- Ето я!

- Ето я!

- Ето я!

- Ето я!

☺☺☺

В света на социологията.

Според представително социологическо проучване на агенция „Ем тъй, ем унак“ българите имат самочувствието на най-нещастните хора в света.

Седмица след това представително социологическо проучване на агенция „Калъп интернешънъл“ доказва, че българите имат самочувствието на най-щастливите хора в света.

При сравняване на методиките експертите стигнали до извода, че първата анкета е проведена в ранните утринни часове, а втората – след вечеряване...

☺☺☺

- Какво би направил, ако имаше един милион?

- Нищичко!

- Съвсем нищо? Защо?

- А от какъв зор?

☺☺☺

Много, ама много късна нощ.

Домакините се чудят как да разкарат гостите.

- След десет минути тръгва последният автобус – сега се най-после мъжът.

- Няма проблем – отвръщат радостно гостите. – След четири часа ще го иде първият!

☺☺☺

Съдията обявява началото на гледането на делото.

В този момент адвокатът на обвиняемия скача и виква към адвокатката на мъжителя:

- Вие сте мошеник!

Другият не му остава дължен:

- А вие сте крадец!

Съдията, флегматично:

- Е, щом вече и двесте страни се представиха, мисля, че можем да започнем по същество...

☺☺☺

Репортерка тича с микрофон след случаен минувач:

- Как сте?

Минувачът поглежда към микрофона със съмнение:

- Може ли да се псува?

- Не, разбира се!

- Е, в такъв случай – много добре...

☺☺☺

- Е-е-ех... Нямаме още никаква култура на подаванията... Никаква техника... Никаква мисъл... – тъжно рекъл треньорът на националния отбор по футбол, докато гледал как неговите възпитаници пляска белотче.

Драгутин МИНИЧ-КАРЛО - Сърбия

МЕЖДУНАРОДЕН КОНКУРС „АЛЕКО“

АКАДЕМИК

Нищо не подказваше, че Милован Б. ще достигне небъобразими висоти в областта на науката и образованието. Не беше особено интелигентен, но беше толкова хитър, че с различни измами успя да завърши основното училище. В средното занаятчийско училище усъвършенства още повече тези гребни измами, че и това го завърши. А след това започна работа в едно неособено успешно предприятие.

Там се мъчеше с тежка и слабо платена работа. Нямаше изход и повика богата си баща.

— Тате, така повече не може. Дай пари да си купя диплома от строителния факултет. Познавам хора там, а строителството е много перспективна сфера. В крайна сметка, днес това е лесно. Много политици, олигарси и спортисти си купиха дипломи и какво им липсва?

Бащата развърза кесията — и Милован за една нощ стана господин инженер. Той си окачи дипломата в рамка, намери работа, но уви... Една сграда се срути, няколко работници бяха ранени и той реши да се откаже от тази професия.

— Тате, това беше провал. Но чух, че икономистите се справят добре. Дай пари, знам как да си купя диплома — убеди баща си. И той отново даде пари.

В началото, в института, където се уреди с връзки, го смятаха за много оригинален икономически експерт. Главно заради някои решения, за които никога не бяха чували и мислеха, че идват от развити страни. Дори няколко пъти участва по телевизията със своята програма. В крайна сметка се оказа, че е обикновен шарлатанин.

Това не обезкуражи Милован. Реши да се насочи към мениджмънта в културата. Баща му, разбира се, отново даде пари и Милован стана директор на един културен център. Но когато колегите му попитаха дали могат да организират вечер, посветена на Иво Андрич, той отговори, че може, но този Андрич задължително да присъства, а не както оня Щраус, който никога не се появил на собствения си концерт. Колегите го гледаха смаяно, а той осъзна, че с такива хора не може повече да работи.

Макар и малко разочарован, не се отказва от образованието. Купи си диплома от юридическия факултет, но въпреки че работи пет месеца в съда, не стана съ-

дия. „Срамота е кой всичко става съдия, а мен ме саботират“, казваше. Последваха дипломи по медицина — когато на един пациент вместо апендикс отстранил простатата. С диплома от аграрния факултет предложи в стопанството, където работеше, да засадят палми, за да зарадват инвеститори от арабския свят. Дипломата от транспортния факултет му осигури работа в градския транспорт, където предложи да се въведат рукиши, за икономия на гориво и заради екологията...

Дванадесетата диплома беше от философския факултет, от катедра по чиста философия. Започна да философства публично, което привлече вниманието на една журналистка от националната телевизия. Когато показва дванадесетте си дипломи в предаването, това отекна в цялата страна. Вестниците писаха за него, а академията на науките, под натиска на обществеността, която възкликна, че в нашата страна не се уважава дипломата и знанието, го включи в своите редици. И то като редовен академик.

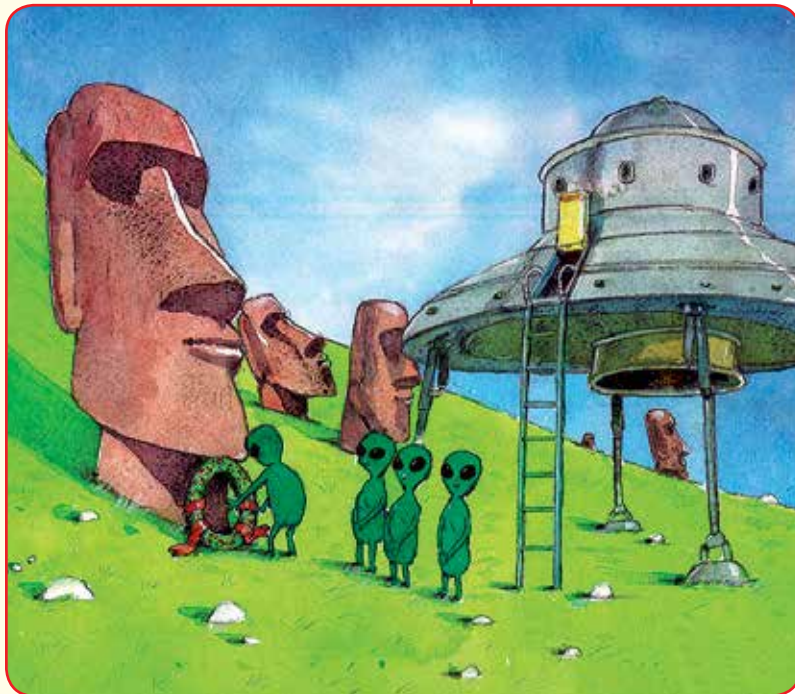
Сега Милован е уважаван член на интелектуалния елит. Всички го наричат „академик“, дори и родителите му, роднините, кръстниците, съседите...

Само когато дядо му попита сина си — бащата на Милован — какво прави твоят келеш, бащата гордо отговори: — Сега е академик.

Дядото сви рамене и утешително каза:

— Нищо, ще се вразуми и той.

Превод: Ивана МИЛАНОВА

Срещат се двамата.
- Как си?
- Добре!
- А жената?
- И тя е добре.
- Ами децата?
- И те са добре.
- Бизнесът?
- Върви.
- Ще можеш ли да ми дадеш назаем сто лева?

- А ти що не ме целунеш по гърба?
- Защо по гърба?
- Ами, ти също започна отдалеч...

- И, моля ви се, престанете да ме заплашвате, че като умра, ще отида в ада. Аз сега да не би да живея в Дисниленд?

Затвора. Вкарват в килията новопостъпил пансионер.

- За какво? — питат старите квартиранти.

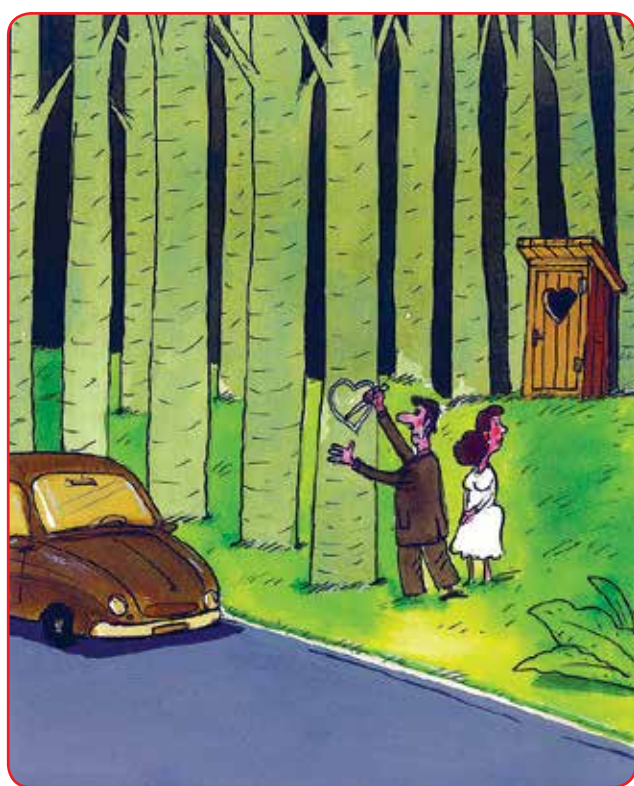
- Подкуп...
- Стига, бе! Вече не осъждаш ли безплатно?

От Центъра за управление на космическите полети съобщават:

Вчера космонавтите от Международната космическа станция отново два пъти излязоха в открития космос... Повредата на тоалетната на борда на станцията все още не е отстранена...

- Знаеш ли каква е разликата между гинята и медицинската свещичка?

- Не. Каква?
- Пробвай. Ще разбереш...

Разпознават потърпевши.

- Разпознават ли нападателя си?

Човекът очевидно е притеснен.

- Аз вече обясних на следствието, че ми беше сложен някакъв чувал на главата...

- Пристав, нахлузете на потърпевшия чувал!

Пристава изпълнява.

- А сега?

- Ама аз вече обясних на следствието, че после ме удари с нещо по главата!

- Пристав!

Пристава изпълнява.

- Познах го! Той е!!!

Срещат се двамата честни бизнесмени.

- Какво правите? Цяла година не съм те виждал!

- Строя си вила, голяма разправия е...

- Строиш, значи! Голяма ли е?

- Не много... Около декар и половина.

- Е, нормално... А парцелът колко е?

- Здраси! Как си? Къде работиш сега?

- В Академията на науките.

- Браво! В кой институт?

- В Института по генетика.

- И какво по-точно?

- Ръководя група за подготовка на материал за изследванията.

- А по-конкретно — какво?

- Ловя мухи за експериментите, какво...

Знаете ли, че...

Всички в националния ни отбор искат да играят на най-мощния пост — изтеглен нападател.

Докато ония в отбраната се помият, той спокойно се изтяга в половината на противника.

На перваза на десетия етаж се е изправил самоубиец. Полицейски психолог се опитва да го вразуми:

- Почакайте... Не го правете! Помислете за жена си!

- Майната ѝ на жена ми!

- Добре, ясно, жена ви не ви разбира... Но помислете за децата си!

- Кой знае от кого са!

- Добре де, помислете още веднъж — животът е пълен с интересни неща... Ето, следващата седмица ще играят „Левски“ и ЦСКА... И трябва да ги бием!

- Майната му и на „Левски“!

Психологът маха отчаяно с ръка:

- Ами тогава, хайде, щом толкова искаш — скачай, цесекарино!

Началството се кара на подчинения:

- Тази седмица закъсняйте вече за пету път! Какъв извод трябва да си направя според вас?

Подчиненият мисли за дълбочина:

- Може би... че днес е петък, а?